

Самотній столяр

На південному заході Чарівної країни оселилися Жувуни — боязкі й милі люди, у яких дорослий чоловік на зрист не був вищим за восьмирічного хлопчика з тих країв, де люди зроду-віку не бачили чудес.

Володаркою Блакитної країни Жувунів була Гінгема, зла чарівниця, яка мешкала в глибокій темній печері, до якої Жувуни боялися навіть наблизитися. Та на диво серед них знайшовся чоловік, що звів собі будинок неподалік від житла чаклунки. Це був такий собі Урфін Джус.

Від своїх добросердих одноплемінників Урфін ще в дитинстві відрізнявся сварливою вдачею. Він вряди-годи грався з дітьми, та якщо й грався, то вимагав, аби всі йому підкорялися. Тож гра за його участі здебільшого закінчувалася бійкою.

Батьки Урфіна померли рано, і хлопчика взяв учнем столяр, який жив у селі Когіда. З літами Урфін ставав все більш відлюдькуватим, і коли опанував столярне ремесло, то без крихти жалю залишив свого вихователя, навіть не подякувавши йому за nauку. Попри те добрий ремісник дав йому інструменти й усе потрібне для початку роботи.

Урфін став вправним столяром, він майстрував столи, лави, сільськогосподарське знаряддя і чимало іншого. На диво, сварлива вдача майстра передавалася і його виробам.

Жувуни носили блакитні каптани і ботфорти, а каптан і ботфорти Урфіна були зеленого кольору. У Жувунів були крислаті гостроверхі капелюхи, під крисами яких гойдалися срібні дзвіночки. Урфін Джус ненавидів дзвіночки і носив капелюха без крисів. Добросерді Жувуни часто плачали, а в похмурих очах Урфіна ніхто ніколи не бачив жодної слізинки.

Жувуни дістали своє прізвисько через те, що їхні щелепи постійно рухалися, нібито щось пережовуючи. Була така звичка й у Джуса, але він насилу її позбувся. Урфін годинами дивився у дзеркало і за будь-якої спроби своїх щелеп взятися за жування притильмом зупиняв їх.

Чималу силу волі мав цей чоловік, та, на жаль, спрямовував він її не на добрі вчинки.

* * *

Минуло кілька років. Одного дня Урфін Джус відвідав Гінгему й попросив стару чаклунку взяти його в прислужники. Зла чарівниця дуже зраділа: упродовж століть жоден із Жувунів не виявив бажання добровільно служити Гінгемі, всі її накази виконувалися тільки під загрозою покарання. Тепер у чаклунки з'явився помічник, який сумлінно виконував будь-які доручення. І що неприємнішими були для Жувунів розпорядження Гінгеми, то охочіше передавав їх Урфін. Похмурому столярові особливо подобалося ходити селами Блакитної країни й обкладати жителів даниною — стільки-то й стільки-то гадюк, мишей, жаб, п'явок і павуків.

Жувуни страшенно боялися гадюк, павуків і п'явок. Отримавши наказ збирати їх, маленькі боязкі чоловічки починали ридма ридати. При цьому вони знімали капелюшки й клали їх на землю, щоб дзвіночки своїм дзенькотом не заважали їм плакати. А Урфін дивився на слізи своїх земляків і злісно реготав. Потім призначено-

Зміст

Самотній столяр 5

ДИВНИЙ ПОРОШОК

Незвичайна рослина.....	15
Честолюбні плани Урфіна Джуса	25
Народження дерев'яної армії.....	32
Похід дуболомів.....	40
Новий задум.....	47
Історія ворони Каггі-Карр	61
Облога Смарагдового міста	63
Зрада	73
Залізний Дроворуб потрапляє в полон.....	79
Новий правитель Смарагдової країни	93

НА ДОПОМОГУ ДРУЗЯМ

Дивний лист.....	105
Крізь пустелю	115
У полоні чорного каменя.....	126
Порятунок	130
Долина чудесного винограду	134
Дорога в горах	141
Наказ не виконано	152
Зустріч зі Сміливим Левом	159
Визволення Жувунів	163

Як було налякано шаблезубих тигрів.....	171
Нові тривоги	176
Пригода в печері	179
Країна підземних рудокопів	189
Зустріч зі Страхопудом і Залізним Дроворубом	195

ПЕРЕМОГА

На схід!	209
Ультиматум	212
Один проти одинадцяти	216
Відновлення Залізного Дроворуба	220
Останні солдати Урфіна Джуса	225
Перемога	229
Знову зелені окуляри	238
Закінчення	248

